

تاثیر استفاده از محتویات سکومی بر عملکرد و پاسخ ایمنی جوجه های گوشتی

علی حسین پیرای، حسن کرمانشاهی، حسن نصیری مقدم و عبدالمنصور طهماسبی

دانش آموخته کارشناسی ارشد، دانشیار، استاد و استادیار گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

چکیده

نماد ۱۴۴ قطعه جوجه گوشتی یک روزه نر از سویه تجاری راس به طور تصادفی به ۳ گروه آزمایشی تقسیم شدند، به طوری که هر گروه شامل ۴ تکرار ۱۲ قطعه ای بود. گروه شاهد با آب آشامیدنی بدون محتویات سکومی تغذیه شدند. به هر لیتر آب آشامیدنی گروه های دوم و سوم به ترتیب ۵ و ۱۰ میلی لیتر محتویات سکومی تا سن ۷ روزگی اضافه گردید. طول دوره آزمایش ۴۲ روز بود. مصرف سطوح مختلف محتویات سکومی در هیچ یک از مراحل رکوردگیری تاثیر معنی داری بر خوراک مصرفی، وزن بدن و ضریب تبدیل غذایی نداشت. تیر گلیکوزی تفاوت معنی داری را در میان گروه ها نشان نداد. مقادیر IgG و IgM ، IgA در گروه مصرف کننده ۵ میلی لیتر محتویات سکومی نسبت به گروه شاهد کاهش معنی داری داشت ($P < 0.01$).

واژه های کلیدی: محتویات سکومی، عملکرد، پاسخ ایمنی، جوجه های گوشتی

مطالعه اثرات سطوح مختلف پروژسترون واژینالی در همزمان سازی فعلی گوسفند بلوچی

مهدی حسن زاده^۱، جواد آرشامی^۲، محمد پيله ور^۱

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد ۲- استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی

خلاصه

در این مطالعه عملکرد تولید مثلی میش ها در همزمان سازی فعلی با استفاده از سطوح مختلف پروژسترون واژینالی مورد بررسی قرار گرفت. برای انجام آزمایش از ۶۰ راس میش بلوچی با حداقل یک شکم زایش و وزن ۴۵ تا ۵۷ کیلوگرم استفاده شد. میش ها به طور تصادفی به ۵ گروه مساوی تقسیم و در یکی از تیمارهای: T_1 = سیدر (به مدت ۱۲ روز)، T_2 = پروژسترون ۲۰۰mg (اعمال روز در میان به مدت ۱۲ روز)، T_3 = پروژسترون ۲۰۰mg (اعمال دوروز در میان به مدت ۱۲ روز)، T_4 = پروژسترون ۴۰۰mg (روز در میان به مدت ۱۲ روز)، T_5 = پروژسترون ۴۰۰mg (دوروز در میان به مدت ۱۲) قرار گرفتند. در روز سیزدهم از شروع آزمایش بعد از خارج کردن سیدر از تیمار ۱، آب کلیه میش ها ۴۰۰ IU PMSG به طور im در ماهیچه ران تزریق گردید. پاسخ فعلی با استفاده از قوچ های تی زر برای تیمار های T_1 ، T_2 ، T_3 ، T_4 و T_5 به ترتیب برابر ۵۸/۳، ۵۰، ۷۵، ۶۶/۶۷ و ۷۵ درصد بدست آمد. همچنین درصد آبستنی میش ها ۵۰، ۵۰، ۷۵، ۶۶/۶۷ و ۵۸/۳ و زادآوری به ترتیب معادل ۱۵۰، ۱۰۰، ۱۳۳، ۱۱۲ و ۱۰۰ درصد محاسبه گردید. غلظت پروژسترون خون در بین تیمارها در روز ۱۸ (۵ روز پس از تزریق PMSG) تفاوت معنی داری نشان نداد ($P > 0.05$). نتایج کلی این تحقیق نشان می دهد که استفاده از برنامه روز در میان پروژسترون واژینالی ۴۰۰mg بالاترین درصد آبستنی (۷۵٪) را در گوسفندان بلوچی ایجاد می کند و به لحاظ اقتصادی قیمت پروژسترون ۷۰۰۰ ریال از سیدر کمتر می باشد (۲۸۰۰۰ در مقابل ۲۱۰۰۰).

واژه های کلیدی: پروژسترون واژینالی - سیدر - همزمان سازی فعلی - گوسفند بلوچی